

ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

В умовах посилення процесів глобалізації та транснаціоналізації світової економіки, характерною особливістю сучасного етапу розвитку міжнародних економічних відносин, є зростання активності у сфері інвестицій. Інвестиційний процес у будь-якій економічній системі є ключовим фактором економічного розвитку.

Науковий підхід до вивчення будь-якої проблеми потребує визначення відповідної термінології. Термін «інвестиція» походить від латів. «invest», що означає «вкладати». Отже, інвестиції – це вкладення капіталу з метою його подальшого збільшення. Приріст капіталу внаслідок його інвестування є компенсацією за ризик втрат від інфляції та неотримання відсотків від банківських вкладень капіталу [1, с. 57].

Особливе місце серед сучасних економічних теорій, які розглядають інвестиційні процеси, як важливу складову економічної політики, належить кейнсіанській теорії. Так, Дж. Кейнс у роботі «Загальна теорія зайнятості, відсотка і грошей» відзначає, що інвестиції – це «... поточний приріст цінності майна внаслідок виробничої діяльності даного періоду», ...» та частина прибутку за певний період, що не була використана для споживання» [2, с. 33]. Отже, представники неокласичного підходу визначили об'єктивні та суб'єктивні (схильність населення до заощаджень, споживання) чинники інвестиційної діяльності, а також виділяють нові об'єкти дослідження: структура капіталів, оптимальні розміри капіталів із врахуванням вичерпності ресурсів, часового фактору інвестування, ціновий фактор споживання інвестиційних ресурсів [4, с. 60].

На основі узагальнення цих формулювань можна зробити певні висновки:

1. Кожне з формулювань сутності інвестицій представляє певний науковий інтерес, оскільки дозволяє виявити погляд окремого автора на сутність інвестицій і уявити це поняття більш об'ємно.

2. Трактатування сутності інвестицій багатьох авторів певною мірою схожі, за винятком окремих незначних деталей.

3. Зустрічаються як лаконічні визначення сутності інвестицій, що є характерним, переважно, для зарубіжних авторів; так і більш розгорнуті – вітчизняних авторів.

4. Деякі визначення мають суттєві похибки, суть яких найточніше узагальнив І. А. Бланк [1, с. 133]. Основними з них є:

– деякі визначення пов'язують інвестиції тільки з метою приросту капіталу або отримання поточного доходу (прибутку). Хоча, за умов ринкової економіки, інвестиції можуть переслідувати й інші, як економічні, і неекономічні цілі вкладення капіталу;

– ідентифікується поняття «інвестиції» з поняттям «капітальні вклади».

Інвестиції розглядаються як – вкладення капіталу у відтворення основних засобів – як виробничого, так і невиробничого характеру;

– у деяких визначеннях інвестицій зазначається, що вони є вкладенням коштів. З таким трактуванням не можна погодитись. Адже, інвестування капіталу може здійснюватися не тільки в грошовій, а й в інших формах – рухомого та нерухомого майна (капітальних товарів), різних фінансових інструментів (насамперед цінних паперів), нематеріальних активів тощо.

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність», інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) та/або досягається соціальний та екологічний ефект [3].

Такими цінностями можуть бути:

– кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери (крім векселів);

– рухоме та нерухоме майно (будинки, споруди, устаткування та інші матеріальні цінності);

– майнові права інтелектуальної власності;

– сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навиків та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але не запатентованих («ноу-хау»);

– права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права;

– інші цінності [3].

Отже, інвестиції – це кошти, які на тривалий час вкладаються інвестором у необоротні активи підприємства та спрямовуються на отримання прибутку.

На основі узагальнення викладеного вище матеріалу, інвестиції пропонуємо трактувати, як вкладення капіталу у різній його формі в справу з метою отримання у майбутньому будь-якого корисного ефекту.

Список використаних джерел

1. Бланк И. А. *Основы инвестиционного менеджмента*. Т.1. К.: ЭльгаН, Ника-Центр, 2001. 536 с.

2. Keynes J. M. *General Theory of interest, employment and money*. Helios ARV, 1999. 368 с.

3. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>

4. Стефанович Є. А. Інвестиційна діяльність як економічне явище. *Економіка та держава*. 2010. № 11. С. 60-64.